

I

(Zakonodajni akti)

UREDBE

UREDBA (EU) 2017/371 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 1. marca 2017

o spremembi Uredbe Sveta (ES) št. 539/2001 o seznamu tretjih držav, katerih državljani morajo pri prehodu zunanjih meja imeti vizume, in držav, katerih državljani so oproščeni te zahteve (sprememba mehanizma zadržanja)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti točke (a) člena 77(2) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ⁽¹⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Uredba Sveta (ES) št. 539/2001 ⁽²⁾ navaja tretje države, katerih državljani morajo pri prehodu zunanjih meja držav članic imeti vizume, in države, katerih državljani so oproščeni te zahteve.
- (2) Mehanizem za začasno zadržanje izvzetja iz vizumske obveznosti za državljane tretje države s seznama iz Priloge II k Uredbi (ES) št. 539/2001, določen v členu 1a navedene uredbe (v nadaljnjem besedilu: mehanizem zadržanja) bi bilo treba okrepiti tako, da se državam članicam olajša obveščanje o okoliščinah, ki vodijo do morebitnega zadržanja, Komisiji pa omogoči, da sproži mehanizem zadržanja na lastno pobudo.
- (3) Uporabo mehanizma zadržanja bi bilo treba olajšati zlasti s skrajšanjem referenčnih obdobij in rokov, da se omogoči hitrejši postopek, in z razširitvijo morebitnih razlogov za zadržanje, da se med te razloge vključita zmanjšanje sodelovanja pri ponovnem sprejemu kot tudi znatno povečanje tveganj za javni red ali notranjo varnost držav članic. To zmanjšanje sodelovanja bi moralo zlasti vključevati znatno povečanje števila zavrnjenih prošenj za ponovni sprejem, tudi državljanov tretjih držav, ki so potovali čez ozemlje zadevne tretje države, kadar sporazum o ponovnem sprejemu, sklenjen med Unijo ali državo članico in zadevno tretjo državo, določa takšno obveznost ponovnega sprejema. Komisija bi tudi morala imeti možnost, da sproži mehanizem zadržanja v primeru, če tretja država ne sodeluje pri ponovnem sprejemu, zlasti kadar je bil med zadevno tretjo državo in Unijo sklenjen sporazum o ponovnem sprejemu.
- (4) Za namene mehanizma zadržanja znatno povečanje pomeni povečanje, ki presega 50-odstotni prag. Pomeni lahko tudi nižje povečanje, če Komisija meni, da je to ustrezno v določenem primeru, o katerem jo uradno obvesti zadevna država članica.
- (5) Za namene mehanizma zadržanja nizka stopnja ugodno rešenih prošenj pomeni, da je stopnja ugodno rešenih prošenj za azil približno 3 ali 4-odstotna. Pomeni lahko tudi višjo stopnjo ugodno rešenih primerov, če Komisija meni, da je to ustrezno v določenem primeru, o katerem jo uradno obvesti zadevna država članica.

⁽¹⁾ Stališče Evropskega parlamenta z dne 15. decembra 2016 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in odločitev Sveta z dne 27. februarja 2017.

⁽²⁾ Uredba Sveta (ES) št. 539/2001 z dne 15. marca 2001 o seznamu tretjih držav, katerih državljani morajo pri prehodu zunanjih meja imeti vizume, in držav, katerih državljani so oproščeni te zahteve (UL L 81, 21.3.2001, str. 1).

- (6) Preprečiti in zatreti je treba vsakršno zlorabo izvetja iz vizumske obveznosti, kadar vodi do povečanja migracijskega pritiska, zaradi, na primer, porasta neutemeljenih prošelj za azil, tudi kadar vodi do neutemeljenih prošelj za dovoljenje za prebivanje.
- (7) Komisija bi morala nadzorovati stanje v zadevnih tretjih državah, da se sčasoma zagotovi redno izpolnjevanje posebnih zahtev, ki temeljijo na členu - 1, in ki so bile uporabljene za ocenjevanje primernosti za izvetje iz vizumske obveznosti, odobreno zaradi uspešne sklenitve dialoga o liberalizaciji vizumskega režima. Komisija bi morala posebno pozornost nameniti razmeram na področju človekovih pravic v zadevnih tretjih državah.
- (8) Komisija bi morala redno poročati Evropskemu parlamentu in Svetu, vsaj enkrat letno, v obdobju sedmih let po začetku veljavnosti liberalizacije vizumskega režima za zadevno tretjo državo, po izteku tega obdobja pa, če meni, da je to potrebno, ali na zahtevo Evropskega parlamenta ali Sveta.
- (9) Komisija bi morala pred sprejetjem kakršne koli odločitve o začasnem zadržanju izvetja državljanov tretjih držav iz vizumske obveznosti upoštevati razmere na področju človekovih pravic v tej tretji državi in morebitne posledice zadržanja izvetja iz vizumske obveznosti za te razmere.
- (10) Za zagotovitev učinkovite uporabe mehanizma zadržanja, zlasti kadar je potreben hiter odziv za rešitev težav, s katerimi se sooča najmanj ena država članica, in ob upoštevanju splošnih posledic izrednih razmer za Unijo kot celoto, bi bilo treba na Komisijo prenesti izvedbena pooblastila. Ta pooblastila bi bilo treba izvajati v skladu z Uredbo (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾. Za sprejetje tovrstnih izvedbenih aktov bi bilo treba uporabiti postopek pregleda.
- (11) Zadržanje izvetja iz vizumske obveznosti z izvedbenim aktom bi moralo veljati za določene kategorije državljanov zadevne tretje države, in sicer s sklicevanjem na zadevne vrste potnih listin, po potrebi pa tudi dodatna merila, kot so osebe, ki na ozemlje držav članic potujejo prvič. V izvedbenem aktu bi bilo treba določiti kategorije državljanov, za katere bi moralo veljati zadržanje, ob upoštevanju posebnih okoliščin, o katerih uradno poroča ena ali več držav članic ali Komisija, in načela sorazmernosti.
- (12) Da bi Evropski parlament in Svet ustrezno vključili v izvajanje mehanizma zadržanja, glede na to, da je zadržanje izvetja iz vizumske obveznosti za vse državljane tretje države s seznama iz Priloge II k Uredbi (ES) št. 539/2001 politično občutljivo ter ima horizontalne posledice za države članice in za samo Unijo, zlasti za njihove zunanje odnose in splošno delovanje schengenskega območja, bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastilo, da v skladu s členom 290 Pogodbe o delovanju Evropske unije sprejme akte v zvezi z začasnim zadržanjem izvetja iz vizumske obveznosti za državljane zadevnih tretjih držav. Zlasti je pomembno, da se Komisija pri svojem pripravljalnem delu ustrezno posvetuje, vključno na ravni strokovnjakov, in da se ta posvetovanja izvedejo v skladu z načeli, določenimi v Medinstitucionalnem sporazumu z dne 13. aprila 2016 o boljši pripravi zakonodaje ⁽²⁾. Za zagotovitev enakopravnega sodelovanja pri pripravi delegiranih aktov Evropski parlament in Svet zlasti prejmeta vse dokumente sočasno s strokovnjaki iz držav članic, njuni strokovnjaki pa se sistematično lahko udeležujejo sestankov strokovnih skupin Komisije, ki zadevajo pripravo delegiranih aktov.
- (13) Ta uredba predstavlja razvoj določb schengenskega pravnega reda, pri katerih Združeno kraljestvo v skladu s Sklepom Sveta 2000/365/ES ⁽³⁾ ne sodeluje; Združeno kraljestvo torej ne sodeluje pri sprejetju te uredbe, ki zato zanj ni zavezujoča in se v njem ne uporablja.
- (14) Ta uredba predstavlja razvoj določb schengenskega pravnega reda, pri katerih Irska v skladu s Sklepom Sveta 2002/192/ES ⁽⁴⁾ ne sodeluje; Irska torej ne sodeluje pri sprejetju te uredbe, ki zato zanjo ni zavezujoča in se v njej ne uporablja.

⁽¹⁾ Uredba (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije (UL L 55, 28.2.2011, str. 13).

⁽²⁾ UL L 123, 12.5.2016, str. 1.

⁽³⁾ Sklep Sveta 2000/365/ES z dne 29. maja 2000 o prošnji Združenega kraljestva Velike Britanije in Severne Irske za sodelovanje pri izvajanju nekaterih določb schengenskega pravnega reda (UL L 131, 1.6.2000, str. 43).

⁽⁴⁾ Sklep Sveta 2002/192/ES z dne 28. februarja 2002 o prošnji Irske, da sodeluje pri izvajanju nekaterih določb schengenskega pravnega reda (UL L 64, 7.3.2002, str. 20).

- (15) Ta uredba za Islandijo in Norveško predstavlja razvoj določb schengenskega pravnega reda v smislu Sporazuma med Svetom Evropske unije in Republiko Islandijo ter Kraljevino Norveško o pridružitvi obeh k izvajanju, uporabi in razvoju schengenskega pravnega reda ⁽¹⁾, ki spadajo na področje iz točke B člena 1 Sklepa Sveta 1999/437/ES ⁽²⁾.
- (16) Ta uredba za Švico predstavlja razvoj določb schengenskega pravnega reda v smislu Sporazuma med Evropsko unijo, Evropsko skupnostjo in Švicarsko konfederacijo o pridružitvi Švicarske konfederacije k izvajanju, uporabi in razvoju schengenskega pravnega reda ⁽³⁾, ki spadajo na področje iz točke B člena 1 Sklepa 1999/437/ES v povezavi s členom 3 Sklepa Sveta 2008/146/ES ⁽⁴⁾.
- (17) Ta uredba za Lihtenštajn predstavlja razvoj določb schengenskega pravnega reda v smislu Protokola med Evropsko unijo, Evropsko skupnostjo, Švicarsko konfederacijo in Kneževino Lihtenštajn o pristopu Kneževine Lihtenštajn k Sporazumu med Evropsko unijo, Evropsko skupnostjo in Švicarsko konfederacijo o pridružitvi Švicarske konfederacije k izvajanju, uporabi in razvoju schengenskega pravnega reda ⁽⁵⁾, ki spadajo na področje iz točke B člena 1 Sklepa 1999/437/ES v povezavi s členom 3 Sklepa Sveta 2011/350/EU ⁽⁶⁾ –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Uredba (ES) št. 539/2001 se spremeni:

(1) člen 1a se nadomesti z naslednjim:

„Člen 1a

1. Z odstopanjem od člena 1(2) se izvzete iz vizumske obveznosti za državljane tretje države s seznama iz Priloge II v skladu s tem členom začasno zadrži na podlagi ustreznih in objektivnih podatkov.
2. Država članica lahko uradno obvesti Komisijo, če se v obdobju dveh mesecev, v primerjavi z enakim obdobjem predhodnega leta ali z zadnjima dvema mesecema pred začetkom izvajanja izvzeta iz vizumske obveznosti za državljane tretje države s seznama iz Priloge II, sooča z eno ali več od naslednjih okoliščin:
 - (a) znatnim povečanjem števila državljanov te tretje države, ki jim je bil vstop zavrnen ali za katere se ugotovi, da neupravičeno prebivajo na ozemlju države članice;
 - (b) znatnim povečanjem števila prošenj za azil državljanov te tretje države, za katere je stopnja ugodno rešenih prošenj nizka;
 - (c) zmanjšanjem sodelovanja pri ponovnem sprejemu s to tretjo državo, podprto z zadostnimi podatki, predvsem z znatnim povečanjem števila zavrnenih prošenj za ponovni sprejem, ki jih je država članica posredovala tej tretji državi za njene državljane ali za državljane tretjih držav, ki so potovali čez ozemlje te tretje države, kadar sporazum o ponovnem sprejemu, sklenjen med Unijo ali to državo članico in to tretjo državo to določa;

⁽¹⁾ UL L 176, 10.7.1999, str. 36.

⁽²⁾ Sklep Sveta 1999/437/ES z dne 17. maja 1999 o nekaterih izvedbenih predpisih za uporabo Sporazuma, sklenjenega med Svetom Evropske unije in Republiko Islandijo ter Kraljevino Norveško, v zvezi s pridružitvijo teh dveh držav k izvajanju, uporabi in razvoju schengenskega pravnega reda (UL L 176, 10.7.1999, str. 31).

⁽³⁾ UL L 53, 27.2.2008, str. 52.

⁽⁴⁾ Sklep Sveta 2008/146/ES z dne 28. januarja 2008 o sklenitvi Sporazuma med Evropsko unijo, Evropsko skupnostjo in Švicarsko konfederacijo o pridružitvi Švicarske konfederacije k izvajanju, uporabi in razvoju schengenskega pravnega reda v imenu Evropske skupnosti (UL L 53, 27.2.2008, str. 1).

⁽⁵⁾ UL L 160, 18.6.2011, str. 21.

⁽⁶⁾ Sklep Sveta 2011/350/EU z dne 7. marca 2011 o sklenitvi Protokola med Evropsko unijo, Evropsko skupnostjo, Švicarsko konfederacijo in Kneževino Lihtenštajn o pristopu Kneževine Lihtenštajn k Sporazumu med Evropsko unijo, Evropsko skupnostjo in Švicarsko konfederacijo o pridružitvi Švicarske konfederacije k izvajanju, uporabi in razvoju schengenskega pravnega reda, v zvezi z odpravo kontrol na notranjih mejah in prostim gibanjem oseb, v imenu Evropske unije (UL L 160, 18.6.2011, str. 19).

- (d) povečanjem tveganj ali neposredno grožnjo za javni red ali notranjo varnost držav članic, predvsem z bistvenim povečanjem hudih kaznivih dejanj, povezanih z državljanji zadevne tretje države, kar je podprto z objektivnimi, konkretnimi in ustreznimi informacijami ter podatki, ki jih predložijo pristojni organi.

Uradno obvestilo iz prvega pododstavka se utemljuje in vključuje ustrezne podatke in statistiko ter natančno obrazložitev predhodnih ukrepov, ki jih je zadevna država članica sprejela, da bi stanje izboljšala. Zadevna država članica lahko v svojem uradnem obvestilu navede, katere kategorije državljanov zadevne tretje države bi bilo treba zajeti z izvedbenim aktom iz točke (a) odstavka 4, in to podrobno utemljuje. Komisija obvesti Evropski parlament in Svet, takoj ko prejme takšno uradno obvestilo.

2a. Kadar ima Komisija konkretne in zanesljive informacije – pri čemer upošteva ustrezne informacije, poročila in statistične podatke – o okoliščinah iz točke (a), (b), (c) ali (d) odstavka 2, ki nastanejo v eni ali več državah članicah, ali o tem, da tretja država ne sodeluje pri ponovnem sprejemu, zlasti v primerih, ko je sklenjen sporazumu o ponovnem sprejemu med to tretjo državo in Unijo, na primer:

- zavračanje ali nepravčasno obdelavo prošenj za ponovni sprejem,
- nepravčasno izdajanje potnih listin za namene vrnitve v rokih, določenih v sporazumu o ponovnem sprejemu, ali nesprejemanje evropskih potnih listin, izdanih po izteku rokov, določenih v sporazumu o ponovnem sprejemu, ali
- prenehanje ali prekinitve sporazuma o ponovnem sprejemu,

Komisija s svojo analizo takoj seznani Evropski parlament in Svet, uporabljajo pa se določbe odstavka 4.;

2b. Komisija nadzoruje redno izpolnjevanje posebnih zahtev, ki temeljijo na členu - 1 in ki so se uporabile za ocenjevanje primernosti podelitve izvizeta iz vizumske obveznosti, s strani tretjih držav, katerih državljanji so zaradi uspešne sklenitve dialoga o liberalizaciji vizumskega režima med Unijo in zadevno tretjo državo izvzeti iz te zahteve pri potovanju na območje držav članic.

Poleg tega Komisija redno poroča Evropskemu parlamentu in Svetu, vsaj enkrat letno, v obdobju sedmih let po začetku veljavnosti liberalizacije vizumskega režima za zadevno tretjo državo, po izteku tega obdobja pa, če meni, da je to potrebno, ali na zahtevo Evropskega parlamenta ali Sveta. Poročilo se osredotoči na tretje države, za katere Komisija na podlagi konkretnih in zanesljivih informacij meni, da določene zahteve niso več izpolnjene.

Kadar je iz poročila Komisije razvidno, da ena ali več posebnih zahtev ni več izpolnjenih v zvezi z določeno tretjo državo, se uporablja odstavek 4.;

3. Komisija preuči vsako uradno obvestilo na podlagi odstavka 2, ob upoštevanju:

- (a) ali obstajajo katere od razmer, opisane v odstavku 2;
- (b) števila držav članic, na katere vplivajo katere od razmer, opisane v odstavku 2;
- (c) splošnega vpliva okoliščin iz odstavka 2 na stanje migracij v Uniji, kot je mogoče o tem sklepati iz podatkov, ki so jih predložile države članice ali so na voljo Komisiji;
- (d) poročil evropske mejne in obalne straže, Evropskega azilnega podpornega urada ali Evropskega policijskega urada (Europol) ali katere koli druge institucije, organa, urada ali agencije Unije ali mednarodne organizacije, pristojne v zadevah, ki jih ureja ta uredba, če to zahtevajo okoliščine posameznega primera;
- (e) informacij, ki jih je zadevna država članica morda navedla v svojem uradnem obvestilu v zvezi z možnimi ukrepi iz točke (a) odstavka 4;
- (f) splošnega vprašanja javnega reda in notranje varnosti ob posvetovanju z zadevno državo članico.

Komisija o rezultatih svoje preučitve obvesti Evropski parlament in Svet.

4. Kadar na podlagi analize iz odstavka 2a, poročila iz odstavka 2b ali preučitve iz odstavka 3 in ob upoštevanju, kako zadržanje izvizeta iz vizumske obveznosti vpliva na zunanje odnose Unije in njenih držav članic z zadevno tretjo državo, v tesnem sodelovanju s to tretjo državo, da bi našli alternativne dolgoročne rešitve, Komisija odloči, da je treba ukrepati, ali če je navadna večina držav članic uradno obvestila Komisijo o obstoju okoliščin iz točke (a), (b), (c) ali (d) odstavka 2, se uporabijo naslednje določbe:

(a) Komisija sprejme izvedbeni akt o začasnem zadržanju izvzetja državljanov zadevne tretje države iz vizumske obveznosti za obdobje devetih mesecev. Zadržanje velja za nekatere kategorije državljanov zadevne tretje države, pri čemer se upoštevajo ustrezne vrste potnih listin in – po potrebi – dodatna merila. Komisija pri določanju kategorij, za katere se uporablja zadržanje, na podlagi razpoložljivih informacij vključi kategorije, ki so zadosti široke, da se s tem učinkovito prispeva k odpravi okoliščin iz odstavkov 2, 2a in 2b v vsakem zadevnem primeru, pri čemer upošteva načelo sorazmernosti. Komisija sprejme izvedbeni akt v enem mesecu od:

(i) prejema uradnega obvestila iz odstavka 2;

(ii) seznanitve z informacijami iz odstavka 2a;

(iii) predstavitve poročila iz odstavka 2b ali

(iv) prejema uradnega obvestila navadne večine držav članic o obstoju okoliščin iz točke (a), (b), (c) ali (d) odstavka 2.

Ta izvedbeni akt se sprejme v skladu s postopkom pregleda iz člena 4a(2). V njem se določi datum, na katerega začne učinkovati zadržanje izvzetja iz vizumske obveznosti.

Komisija v obdobju zadržanja vzpostavi okrepljen dialog z zadevno tretjo državo z namenom odprave zadevnih okoliščin.

(b) Če se okoliščine iz odstavkov 2, 2a in 2b ne spremenijo, Komisija najpozneje dva meseca pred iztekom devetmesečnega obdobja iz točke (a) tega odstavka sprejme delegirani akt v skladu s členom 4b, s katerim se uporaba Priloge II za vse državljane zadevne tretje države začasno zadrži za obdobje 18 mesecev. Delegirani akt začne učinkovati od datuma izteka izvedbenega akta iz točke (a) tega odstavka, z njim pa se ustrezno spremeni Priloga II. Ta sprememba se izvede tako, da se ob imenu zadevne tretje države vstavi opomba z navedbo, da je izvzetje te tretje države iz vizumske obveznosti zadržano, in opredeli trajanje tega zadržanja.

Kadar Komisija predloži zakonodajni predlog na podlagi odstavka 5, se obdobje zadržanja iz delegiranega akta podaljša za šest mesecev. Opomba se ustrezno spremeni.

Brez poseganja v uporabo člena 4 morajo imeti državljani zadevne tretje države v obdobju zadržanja vizum za prehod zunanjih meja držav članic.

Država članica, ki v skladu s členom 4 določi nova izvzetja iz vizumske obveznosti za kategorijo državljanov tretje države, na katero se nanaša akt o zadržanju izvzetja iz vizumske obveznosti, te ukrepe sporoči v skladu s členom 5.

5. Komisija pred iztekom obdobja veljavnosti delegiranega akta, sprejetega v skladu s točko (b) odstavka 4, predloži poročilo Evropskemu parlamentu in Svetu. Poročilo je lahko priložen zakonodajni predlog za spremembo te uredbe, da bi se navedba zadevne tretje države prenesla iz Priloge II v Prilogo I.

6. Če Komisija predloži zakonodajni predlog v skladu z odstavkom 5, lahko veljavnost izvedbenega akta, sprejetega v skladu z odstavkom 4, podaljša za največ 12 mesecev. Sklep o podaljšanju veljavnosti izvedbenega akta se sprejme v skladu s postopkom pregleda iz člena 4a(2).“;

(2) člen 1b se nadomesti z naslednjim:

„Člen 1b

Komisija do 10. januarja 2018 Evropskemu parlamentu in Svetu predloži poročilo, v katerem oceni učinkovitost mehanizma vzajemnosti iz člena 1(4), ter po potrebi predloži zakonodajni predlog za spremembo te uredbe. Evropski parlament in Svet o takem predlogu odločata po rednem zakonodajnem postopku.“;

(3) vstavi se naslednji člen:

„Člen 1c

Komisija do 29. marca 2021 Evropskemu parlamentu in Svetu predloži poročilo, v katerem oceni učinkovitost mehanizma zadržanja iz člena 1a, in po potrebi predloži zakonodajni predlog za spremembo te uredbe. Evropski parlament in Svet o takem predlogu odločata po rednem zakonodajnem postopku.“;

(4) člen 4b se nadomesti z naslednjim:

„Člen 4b

1. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov je preneseno na Komisijo pod pogoji, določenimi v tem členu.
2. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov iz točke (f) člena 1(4) se prenese na Komisijo za obdobje petih let od 9. januarja 2014. Komisija pripravi poročilo o prenesenem pooblastilu najpozneje devet mesecev pred koncem petletnega obdobja. Prenos pooblastila se samodejno podaljša za enako obdobje, razen če Evropski parlament ali Svet ne nasprotuje temu podalžanju najpozneje tri mesece pred koncem vsakega obdobja.
- 2a. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov iz točke (b) člena 1a(4) se prenese na Komisijo za obdobje petih let od 28. marca 2017. Komisija pripravi poročilo o prenosu pooblastila najpozneje devet mesecev pred koncem petletnega obdobja. Prenos pooblastila se samodejno podaljšuje za enako dolga obdobja, razen če Evropski parlament ali Svet nasprotuje temu podalžanju najpozneje tri mesece pred koncem vsakega obdobja.
3. Prenos pooblastila iz točke (f) člena 1(4) in točke (b) člena 1a(4) lahko kadar koli prekliče Evropski parlament ali Svet. S sklepom o preklicu pooblastila preneha veljati prenos pooblastila iz navedenega sklepa. Sklep začne učinkovati dan po njegovi objavi v *Uradnem listu Evropske unije* ali na poznejši dan, ki je določen v navedenem sklepu. Sklep ne vpliva na veljavnost že veljavnih delegiranih aktov.
- 3a. Komisija se pred sprejetjem delegiranega akta posvetuje s strokovnjaki, ki jih imenujejo države članice, v skladu z načeli, določenimi v Medinstitucionalnem sporazumu z dne 13. aprila 2016 o boljši pripravi zakonodaje (*).
4. Takoj ko Komisija sprejme delegirani akt, o tem istočasno uradno obvesti Evropski parlament in Svet.
5. Delegirani akt, sprejet na podlagi točke (f) člena 1(4), začne veljati le, če mu niti Evropski parlament niti Svet ne nasprotuje v roku štirih mesecev od uradnega obvestila Evropskemu parlamentu in Svetu o tem aktu ali če pred iztekom tega roka tako Evropski parlament kot Svet obvestita Komisijo, da mu ne bosta nasprotovala. Ta rok se na pobudo Evropskega parlamenta ali Sveta podaljša za dva meseca.
6. Delegirani akt, na podlagi točke (b) člena 1a(4), začne veljati le, če mu niti Evropski parlament niti Svet ne nasprotuje v roku dveh mesecev od uradnega obvestila Evropskemu parlamentu in Svetu o tem aktu ali če pred iztekom tega roka tako Evropski parlament kot Svet obvestita Komisijo, da mu ne bosta nasprotovala.

(*) UL L 123, 12.5.2016, str. 1.“

Člen 2

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v državah članicah v skladu s Pogodbama.

V Bruslju, 1. marca 2017

Za Evropski parlament

Predsednik

A. TAJANI

Za Svet

Predsednik

C. AGIUS